

ВЕЛИКАТА СИЛА

По лицата ни паякът мрежи плете
и белее среброто в косите.

Уморени привеждаеме рамене.

Будим се нощем. Оредяват мечтите.

Но сърцата са млади и здраво оплетени
на любовта с кукувичата прежда.

Жадно и диво се търсят ръцете ни.

Като лава извира от пръстите нежност.

Въглени живи парят в очите ни.

Гласовете от обич преливат.

И победени отстъпват годините

на любовта пред великата сила.